

Doručování

Nebyla-li písemnost účastníku (nebo jeho zástupci) řádně doručena, nelze vyhovět ani jeho návrhu na vyslovení neúčinnosti doručení (porušení právních norem upravujících doručování soudních písemností, v důsledku kterého nelze písemnost považovat za doručenou, není způsobilým důvodem pro vyslovení neúčinnosti doručení podle ustanovení § 50d o. s. ř.)

(Usnesení Nejvyššího soudu České republiky sp.zn. 29 Cdo 597/2014, ze dne 30.10.2014)

Nejvyšší soud České republiky rozhodl v právní věci žalobkyně Mgr. J. Š., zastoupené JUDr. J.F., advokátem, se sídlem v K.V., proti žalované J. N., zastoupené JUDr. P.T., advokátem, se sídlem v K.V., o zaplacení částky 1,000.000,- Kč s postěžními právy ze směnky, vedené u Krajského soudu v Plzni pod sp. zn. 44 Cm 206/2012, o dovolání žalované proti usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 27. září 2013, č. j. 5 Cmo 203/2013-144, tak, že dovolání se zamítá.

Z odůvodnění:

Krajský soud v Plzni směnečným platebním rozkazem ze dne 18. září 2012, č. j. 44 Cm 206/2012-13, uložil žalované zaplatit žalobkyni částku 1,000.000,- Kč s 6% úrokem od 6. března 2012 do zaplacení, směnečnou odměnu 3.333,- Kč a náklady řízení.

Podáním doručeným do emailové schránky Krajského soudu v Plzni dne 29. března 2013, doplněným originálem podaným na poštu k přepravě dne 30. března 2013 (a doručeným Krajskému soudu v Plzni 2. dubna 2013), podala žalovaná návrh na vyslovení neúčinnosti doručení směnečného platebního rozkazu a současně uplatnila „obecné námitky proti směnečnému platebnímu rozkazu“.

Krajský soud v Plzni usnesením ze dne 9. dubna 2013, č. j. 44 Cm 206/2012-108, návrh žalované na vyslovení neúčinnosti doručení směnečného platebního rozkazu zamítl.

Vycházejí z toho, že směnečný platební rozkaz byl žalované doručen posledního dne desetidenní lhůty, jež začala běžet ode dne, kdy byla zásilka (obsahující směnečný platební rozkaz) připravena k vyzvednutí (tj. ode dne 27. září 2012) a odkazuje na ustanovení § 49 odst. 4 a § 50d odst. 1 a 4 zákona č. [99/1963](#) Sb., občanského soudního řádu (dále jen „o. s. ř.“), soud prvního stupně uzavřel, že omluvitelným důvodem pro vyslovení neúčinnosti doručení směnečného platebního rozkazu není skutečnost, že se žalovaná na adrese svého trvalého bydliště nezdržuje.

Vrchní soud v Praze k odvolání žalované usnesením ze dne 27. září 2013, č. j. 5 Cmo 203/2013-144, usnesení soudu prvního stupně potvrdil.

K důvodům, pro které návrh na vyslovení neúčinnosti doručení směnečného platebního rozkazu zamítl soud prvního stupně, doplnil, že „žalovaná ani v odvolacím řízení netvrdila a nedokládala, že by soudu sdělila adresu pro doručování a že na tuto adresu soud prvního stupně směnečný platební rozkaz nedoručoval, ani v odvolacím řízení nezpochybňovala okolnost, že v době doručování směnečného platebního rozkazu v evidenčním systému /centrální evidence obyvatel/ byla jako adresa trvalého pobytu uvedena adresa L., Z.“, tj. adresa, na kterou jí byl směnečný platební rozkaz doručován.

Konečně „pro úplnost“ odvolací soud „vedl“, že předmětem odvolacího řízení je toliko posouzení rozhodnutí a postupu soudu, jímž byl zamítnut návrh na vyslovení neúčinnosti doručení směnečného platebního rozkazu. „Vzhledem k tomu, že žalovaná zpochybňuje též postup při doručování směnečného platebního rozkazu a tvrdí, že jí ve skutečnosti směnečný platební rozkaz nebyl doručen ani na základě fikce doručení, bude na soudu prvního stupně, aby se danou otázkou zabýval, a to již proto, že nevyhnutelně musí zaujmout stanovisko ke včasnosti žalovanou podaných námitek“.

Proti usnesení odvolacího soudu podala žalovaná dovolání, odkazujíc co do jeho přípustnosti na ustanovení § 237 o. s. ř. a majíc za to, že napadené rozhodnutí závisí na vyřešení otázky hmotného a procesního práva, která v rozhodování dovolacího soudu dosud nebyla vyřešena, a požadujíc, aby Nejvyšší soud rozhodnutí odvolacího soudu (případně i soudu prvního stupně) zrušil a věc vrátil příslušnému soudu k dalšímu řízení.

Podle dovolatelky soudy nižších stupňů (nesprávně) restriktivně vyložily ustanovení § 50d odst. 1 o. s. ř. a naopak extenzivně vyložily ustanovení § 50d odst. 4 o. s. ř.

Dále dovolatelka popisuje okolnosti, týkající se jejího faktického bydliště, doručování písemností, jakož i vztahu k synovi žalobkyně (a k žalobkyni), uzavírajíc na straně jedné, že jí směnečný platební rozkaz nebyl řádně doručen, přičemž „neúčinnost doručení by měla být prohlášena i za situace, kdy došlo k jakékoli pochybnosti o řádnosti doručení písemností“ a na straně druhé, že „v rámci svých podání uplatnila též žádost o zmeškání lhůty ve smyslu ustanovení § 58 o. s. ř., kterou se soudy nezabývaly“. Současně snáší argumenty ohledně „dohody“ mezi ní a poštovní doručovatelkou ohledně místa doručení (ke kamarádce žalované), nedodržení této dohody ze strany poštovní doručovatelky a opakuje též tvrzení, podle něhož měl syn žalobkyně klíče od poštovní schránky a „mohl tedy výzvu ze schránky, pokud ji tam doručovatelka vhodila, odebrat“.

Konečně zdůrazňuje, že „možnost aplikace fikce doručení u směnečného platebního rozkazu není souladná s ochranou ústavně zaručených práv a zásadami právního státu“, zastávajíc názor, že soudy by měly dát Ústavnímu soudu podnět ke zrušení zákonného ustanovení, které takový způsob doručení umožňuje.

Rozhodné znění občanského soudního řádu pro dovolací řízení (do 31. prosince 2013) se podává z bodu 2., části první, článku II. zákona č. [293/2013](#) Sb., kterým se mění zákon č. [99/1963](#) Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony.

Dovolání žalované je přípustné podle ustanovení § 237 o. s. ř., a to jde-li o otázky dovolatelkou předestřené a Nejvyšším soudem při výkladu ustanovení § 50d odst. 1 o. s. ř. doposud beze zbytku nevyřešené.

Právní posouzení věci je obecně nesprávné, jestliže odvolací soud posoudil věc podle právní normy, jež na zjištěný skutkový stav nedopadá, nebo právní normu, sice správně určenou, nesprávně vyložil, případně ji na daný skutkový stav nesprávně aplikoval.

Podle ustanovení § 50d o. s. ř. na návrh účastníka rozhodne odesílající soud, že doručení je neúčinné, pokud se účastník nebo jeho zástupce nemohl z omluvitelného důvodu s písemností seznámit. Návrh je třeba podat do 15 dnů ode dne, kdy se s doručovanou písemností seznámil nebo mohl seznámit. V návrhu musí být vedle obecných náležitostí (§ 42 odst. 4) uveden den, kdy se účastník s doručovanou písemností seznámil nebo mohl seznámit, a označení důkazů, jimiž má být včasnost a důvodnost návrhu prokázána (odstavec 1). Omluvitelným důvodem podle odstavce 1 nemůže být skutečnost, že se fyzická osoba na adrese pro doručování trvale nezdržuje, skutečnost, že v případě podnikající fyzické osoby a právnické osoby se na adrese pro doručování nikdo nezdržuje (odstavec 4). Rozhodl-li soud o tom, že doručení písemnosti je neúčinné, považuje se písemnost za doručenu dnem právní

moci rozhodnutí o neúčinnosti (odstavec 5).

Nejvyšší soud především zdůrazňuje, že závěr, podle něhož skutečnost, že se adresát na adrese pro doručování trvale nezdržuje, nemůže být omluvitelným důvodem, pro který se nemohl seznámit s doručovanou písemností, výslovně plyne z ustanovení § 50d odst. 4 o. s. ř.; k tomu srov. dále např. důvody usnesení Nejvyššího soudu ze dne 30. září 2014, sp. zn. 29 Cdo 1576/2014.

V situaci, kdy samotná dovolatelka v návrhu na vyslovení neúčinnosti doručení směnečného platebního rozkazu potvrdila, že se na adrese L., Z. (rozuměj na adrese trvalého pobytu) od 1. dubna 2012 nezdržuje, tak není pochyb o tom, že označená skutečnost nemohla vést k závěru o neúčinnosti doručení směnečného platebního rozkazu žalované.

Další argumentace obsažená v dovolání se pak vztahuje k tomu, že dovolatelce nebyl směnečný platební rozkaz řádně doručen.

Shora citované ustanovení § 50d odst. 1 o. s. ř. vychází z toho, že důvodem, pro který na návrh účastníka odesílající soud rozhodne o neúčinnosti doručení, je skutečnost, že se účastník (nebo jeho zástupce) nemohl z omluvitelného důvodu s doručovanou písemností seznámit. Jedním z předpokladů, jejichž naplnění je nezbytné pro rozhodnutí o neúčinnosti doručení, tak je skutečnost, že písemnost byla opravdu doručena.

Jinými slovy, nebyla-li písemnost (zde směnečný platební rozkaz) účastníku (nebo jeho zástupci) řádně doručena, nelze vyhovět ani jeho návrhu na vyslovení neúčinnosti doručení. A ještě jinak, porušení právních norem upravujících doručování soudních písemností, v důsledku kterého nelze písemnost považovat za doručenu, není způsobilým důvodem pro vyslovení neúčinnosti doručení podle ustanovení § 50d o. s. ř.

Jestliže žalovaná (jak patrně ze spisu i z důvodů napadeného rozhodnutí) uplatnila námitky proti směnečnému platebnímu rozkazu, projeví se úsudek soudu ohledně „řádného“ doručení směnečného platebního rozkazu při posouzení včasnosti takto uplatněných námitek (§ 175 o. s. ř.).

Konečně k výhradám dovolatelky ohledně (ne)ústavnosti právní úpravy umožňující náhradní doručení směnečného platebního rozkazu Nejvyšší soud poukazuje např. na důvody usnesení Ústavního soudu ze dne 28. května 2009, sp. zn. IV. ÚS 901/09 a ze dne 13. září 2012, sp. zn. III. ÚS 3525/11.

Jelikož se dovolatelce správnost rozhodnutí odvolacího soudu zpochybnit nepodařilo, přičemž z obsahu spisu se nepodávají ani jiné vady, k jejichž existenci u přípustného dovolání přihlíží z úřední povinnosti, Nejvyšší soud dovolání podle ustanovení § 243d písm. a) o. s. ř. zamítl.

zdroj: www.nsoud.cz

Právní věta - redakce.

Další články:

- [Započtení](#)
- [Reorganizace](#)
- [Soudní poplatky \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Spotřebitel \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Správa společné věci \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)

- [Správní řízení \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Vylučovací žaloba \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Promlčení, insolvence](#)
- [Nepřiměřená délka řízení \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Výše výživného \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Výživné \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)